

GLOBETROTTER. "Jag gillar inte storstäder, utan gillar att kunna gå ut i naturen, vandra och besöka nationalparker"

Christer Danielsson vid flower street i Kabul, Afghanistan.

FOTO: PRIVAT

Christer från Årjäng har besökt alla världens länder

NYFIKEN. Knockad av en elefant, bevakad av livvakter vid ett enkelt bad och en god samling hattar.

Årjängsbördige Christer Danielsson har besökt alla världens länder, men är ändå långt ifrån färdig med resandet.

– Det handlar mycket om nyfikenhet, att träffa människor och se nya kulturer.

Han har varit bankvärlden trogen hela arbetslivet. Den karriären inledde han i Karlstad innan det bar av ner mot Göteborg, där han bott med sin fru sedan slutet av 80-talet. Men det är långt ifrån enda resan Christer Danielsson har gjort. Långt ifrån.

– Jag är med i en resklubb som heter Club 100. Vi är drygt 70 medlemmar och för att vara med så måste man ha varit i minst 100 länder. I klubben är det knappt ett tiotal som varit i alla och totalt i Sverige runt 15 personer.

Och Christer Danielsson, ja han är en av dem.

Hur många länder är det vi pratar om då?

– I klubben räknar vi de som har erkänts av FN, vilket är 193. Men vi räknar även med Taiwan och Vatikanstaten.

Vi återkommer till de många resorna och börjar med hur reseintresset startade.

– Det handlar mycket om nyfikenhet, att träffa människor och se nya kulturer. Geografiintresset har jag haft sedan grundskolan. Sen tycker jag att det är roligt med språk och kunna göra sig förstådd på resorna för att komma människorna närmare. Den första utlandsresan gick till Tyskland och den första flygresan var med en kompis från Årjäng till Mallorca 1972.

Därefter var du fast?

– Det kan man säga. Jag reste inte så mycket de första åren, det stora reseintresset kom när det fanns ekonomiska möjligheter samtidigt som resandet underlättades på flera sätt. De flesta resorna har jag gjort under senaste 25 åren. Ett mål jag hade var att jag skulle ha varit i 100 länder innan jag fyllde 40. Det klarade jag, det hundrade landet var Albanien.

Christer har fru och tre barn, och de tycker också om att resa.

– Familjen har hela tiden stöttat mig i mitt resande. Vi har rest mycket tillsammans, det gör vi fortfarande, men de har inte varit ute lika frenetiskt som mig.

Vad är tjustringen med alla resorna?

– Till stor del är det planerandet.

"Här är en bild från Östtimor, som blev mitt land nummer 195. Dit reste jag 2017 tillsammans med min son Jens", säger Christer Danielsson.

Christers reskamrat Anders och deras guide Jibrill i Mogadishu, Somalia.

Ånglok i Asmara, en järnväg som går mellan Asmara och Massawa vid kusten i Eritrea.

Start- och landningsbanan i Tuvalu blir en plats för social förströelse och även arbete.

Jag har knappt åkt på någon organiserad resa, utan jag lägger upp och fixar allt själv. Jag tycker att det är viktigt att man reser på lokalbefolkningens villkor, upplevelserna blir fler när man kommer nära människorna. På senare år har möten med människor varit en utav den bästa behållningen.

För att nå alla kontinenter och länder är det ofrånkomligt att det blir många flygtimmar, men väl på plats försöker Christer Danielsson

resa så lokalt det går för att möta människor. Bor gör han helst på mindre hotell och pensionat.

Vad krävs för att kunna räkna med ett nytt land i sin "samlings"?

– Man ska ha gjort minst en övernattningsresa samt ha sett något sevärdt eller gjort något kulturellt. Det har gjort att jag fått resa tillbaka till Togo i Västafrika, eftersom jag första gången bara gjorde en genomresa. Annars brukar jag för-

söka täcka in tre till fem länder vid varje resa.

Vad intresserar dig under resorna?

– Jag gillar inte storstäder, utan gillar att kunna gå ut i naturen, vandra och besöka nationalparker. Sedan tycker jag att det är intressant med vilda djur. Jag har sett bland annat orangutanger, schimpanser och bergsgorillor i sin naturliga miljö.

– Sedan finns det många andra

GLOBETROTTER. Fortsättning

"Det farligaste, och det kvittar var man befinner sig, är trafiken."

skatter att se i världen, som till exempel pyramiderna i Egypten och Angkor Wat i Kamboja.

Finns det något som du känner att du missat att se på resorna så här långt?

- Ja, och jag kommer att fortsätta resa och då åka tillbaka till ställen jag har missat.

Apropå vilda djur så har Christer Danielsson haft ett riktigt nära möte med en afrikansk elefant.

- Det måste ha varit 1989, när jag var på safaritur i Kenya med min fru, som var min sambo då. Vi hade bokat en tur och bodde i tält i nationalparken, med djur som gick omkring runt om oss. En morgon var jag och ett par till uppe tidigt och såg några elefanter nära campen.

De tog sig närmare för att fotografera med teleobjektiv, men efter en stund vänder sig en av elefanterna om och sätter av i galopp mot Christer och hans reskamrater.

- Elefanter är snabbare än man tror och den kom närmare hela tiden. Vi delade på oss och sprang åt olika håll på savannen för att försöka undkomma den. Efteråt fick vi berättat för oss att elefanten kan ha varit påskjuten och antog att teleobjektivet såg ut som ett gevär och skulle då skrämman iväg oss.

De gömde sig i buskaget och det höga gräset, men Christer kom inte undan.

- Den kom mot mig så jag fick springa undan, men den hann upp mig. Det sista jag minns är att den är ett par meter bakom mig.

Han har sedan fått berättat för sig att elefanten greppade Christer, som förlorade medvetandet, med snabeln och kastade honom upp i luften. Han landade, fortsatt medvetlös, och täcktes över med grus och grenar av elefanten innan den gick sin väg.

- Min sambo som är sjuksköterska hämtade mig och jag fick hjälp i lägret med dropp till dess ett mindre flyg kom och tog oss till ett sjukhus i Nairobi. Lyckligtvis utan några större skador. Det är den mesta nära döden upplevelse jag haft. Men jag har klättrat på Himalaya på över 7 000 meters höjd. En amerikan försvann den gången. Det är förenat med stor fara att klättra på hög höjd samtidigt som det är en hisnande upplevelse.

Har du någon gång funderat på att sluta resa på grund av rädsla?

- Nej, det kan jag inte säga. Många frågor om sjukdomar och elände, insekter och ormar. Men det farligaste, och det kvittar var man befinner sig, är trafiken. Jag har sett många trafikolyckor på mina resor.

Christer nämner Kabul i Afghanistan och Mogadishu i Somalia som två av de farligaste platserna han besökt.

- I Mogadishu hade vi tungt beväpnade livvakter med stora maskingevär hela tiden, vad vi än gjorde. Det var lite konstigt att

Ung flyktning i Mogadishu.

FOTO: PRIVAT

bada med livvakter runt om sig.

Att boka en resa till Mogadishu känns inte helt enkelt.

- Nej, i det här fallet hade vi en lokal kontaktperson som hjälpte oss mycket. Men det var trots oron en intressant upplevelse.

Så här långt i texten har det varit mycket om Afrika, vilket inte är konstigt. Den kontinenten har en speciell plats i Christers hjärta.

Varför?

- När jag var liten så kändes det så långt bort, så Afrika har alltid fascinerat mig på något sätt. Det är en fattig kontinent och en del elände med svält och inbördeskrig, men på plats, när man rör sig runt och träffar folk, så är det så mycket glädje. Med det sagt att det inte är så på andra ställe, men det sticker ut och har fastnat hos mig.

Hur mycket planerar du inför en resa?

- Jag försöker alltid ha en planering för alla dagar och vart jag ska resa. Sedan, på plats, beror det ju på vad som händer. Det kan vara så att jag stannar lite längre någonstans, om det dyker upp

spännande saker eller intressanta människor att träffa.

Du om någon bör veta vad man ska med sig när man reser.

- Jag packar så lätt som möjligt, det mesta kan man få tag i på plats. Men det viktigaste är att ha ett öppet sinne, för det tar dig in till alla äventyren och alla möten, så det vill jag verkligen framhålla. Men samtidigt ska man försöka minimera riskerna och inte hamna i en otrygglig eller farlig situation.

- Det kan vara bra att ha kontanter, det är inte möjligt att betala med kort överallt och ett annat tillfälle är om man skulle hamna i knipa.

Har du hamnat i sådana situationer?

- Det kan vara vid till exempel gränsövergångar där det krävs en mindre avgift eller att en myndighetsperson, som en polis, uppger att det är förbjudet att fota och kräver en avgift, vilket det kanske egentligen inte är. Men som det kan vara svårt att argumentera emot.

Christer Danielsson nämner

också en viktig detalj för de som vill resa runt lite mer än vanligt. Det faktum att det till flera länder krävs visum.

- En del är svåra att få överhuvudtaget. Hur man löser det? Via kontakter kan det gå, resebyråer till exempel. Men till Ekvatorialguinea vet jag många som har kämpat i flera år för att få visum. Jag har nog haft svårast att få visum till Sudan och Tchad.

Hur går man till väga för att få ett sådant visum?

- Det är bra om man kan få information från tidigare resenärer, i mitt fall reseklubben. Club 100 har gett mig många reskamrater, som jag rest med vid ett antal resor. Klubben är också en källa till information, när det gäller visum, flygbiljetter, hotell, sevärheter med mera, främst då till lite mer otilgängliga ställen. Kraven kan nämligen vara olika beroende på vilken ambassad man söker visumet vid. På vissa får man ett klart nej, medan det på andra kan gå att lösa om man har en hotellbokning, bokade flygbiljetter och så vidare.

Christer provar på drakflygning i Kabul.

Båttur med guide och vakter utanför Mogadishu.

Kyrka i ruiner i Mogadishu.

Vit noshörning och buffel är två av djuren Christer stött på under sina resor. Mötena skedde i Serowe Nature Reserve i Botswana.

Men ett svenskt pass är ett av de bästa i världen för att få ett visum.

Du tycker om att möta lokalbefolkningen och göra lokala resor, så då utgår jag ifrån att du åter lokalt också. Att äta sånt man kan bli sjuk av skrämmer nog många.

- Ja, och jag har sällan blivit sjuk av mat, jag tror att jag tål det mesta. Viss mat kan vara omöjligt att få tag på om man inte äter det som finns där man bor, i mindre byar, på resor när bussar stannar längs vägkanten. Det som serveras är det som finns.

- Jag har bland annat ätit torkad apa och flygande hund, inte att rekommendera. Jag undviker att dricka mjölk och är försiktig med sallad och lokalt vatten. Och det ska helst vara nylagad mat.

Hur smakar torkad apa? Många säger att det mesta smakar kyckling när de äter något udda.

- Det var inget vidare, väldigt segt så det var inte som kyckling. Det var på en vandring i Centralafrikanska republiken i gorilla och ele-

fantområden. Besökte där bland annat en pygméby och var med på jakt med arborborst. Och har man varit ute ett par dagar så tar man det som finns i matväg.

Många köper med sig souvenirer från sina resor, är det likadant för dig?

- Ja, jag har en liten samling av hatar och huvudbonader från olika länder jag besökt. Jag vill gärna att de ska sticka ut lite, så det har inte blivit ett köp i alla länder. Däremot har jag samlat på mig en ovikad sedel från alla länder jag varit i.

Strax innan coronapandemin bröt ut kom Christer Danielsson hem från sin senaste resa. Den gick till Botswana. Nästa är inbokad i augusti, i hopp om att nå ytterligare en milstolpe.

- Jag håller på att täcka in alla världens huvudstäder, för mig vetterligen är det ingen svensk som besökt alla. Så jag hoppas kunna resa till Zagreb i slutet av sommaren. Därefter har jag bara Bagdad kvar, den är lite svårare.

När jag ber Christer välja ut sånt som sticker ut från åren och sånt

man måste uppleva svarar han att det är så individuellt och beroende på intresse vart man ska resa.

- Alla länder har något som sticker ut, men jag brukar framhålla ett besök hos de vilda djuren i Namibia eller Botswana.

Men han ger ändå läsarna sina tre favoritländer, i alla fall de som är favorit för stunden. De hittar du i en faktaruta härintill.

Resor till Värmland och inom Sverige då, hur ser det ut där?

- Jag försöker åka upp till Värmland inom jobbet då och då, ungefär var tredje månad. Sedan har jag släkt och vänner kvar. I övrigt är det dåligt med inrikesresor. Jag är inte så Sverigebärest, jag har till exempel inte varit på Öland eller Gotland.

Christer har en förhoppning att tids nog samla många av sina reseminnen i en bok.

- Flera av mina resekompisar har skrivit böcker så det är en tanke jag har.

Då kanske den här sommaren är perfekt för att börja skriva och upptäcka mer av Sverige?

- Ja, det kanske det är.

Peder Kaldal
054-19 97 20
peder.kaldal@nwt.se

Christers favoritländer och -huvudstäder

LÄNDER

Bhutan

- Det är ett land med fantastiska berg och framförallt kultur och människor, som gränsar till Nepal. Det var knappt några västerlänningar som kom in där före 1970-1980-talet.

São Tomé och Príncipe

- En ögrupp som ligger väster om Gabon, i Atlanten. Det är fin natur och trevliga människor. Jag gillar ställen som inte har för många turister, även om man är en själv, och med så liten påverkan utifrån som möjligt. Jag vill ha det genuina.

Tuvalu

- En ö i Polynesien, men ett självständigt land med 10 000 invånare. Det är ett av de minst besökta länderna i världen. Det

finns bara ett flygbolag som flyger dit två gånger i veckan, flygen går från Fiji.

HUVUDSTÄDER**Asmara**

- Huvudstad i Eritrea, vacker stad med italiensk prägel i Afrika. Byggnader i art-deco stil. Känns märkligt men var stad i italiensk koloni. Staden är med på Unescos världsarvslista. Mycket trevliga människor.

Prag

- Lite mer känd, huvudstad i Tjeckien. Känt för sina vackra och imponerande byggnader.

Saint Georges

- Huvudstad i Grenada i Karibien, en liten mysig stad, vackra hus längs strandpromenaden upp mot kullarna.